

Veckans dikt av Pälle Näver hämtad ur boken, Livets melodi.

Förhöst över odalbygden

Ängsullsvita cirrusskyar
skrider över klarblått loft
jordens trygga stillhet vilar
på en bädd av höstlig doft.
Skörd som rågat loft och bing
bidar under regntätt tak,
eftertänksamt går nu bonden
på sitt tun, förnöjd och rak.

Svett och möda sin belöning
fått för raska nappatag.
Över skog och jordtrygg odal
sveper förhöstvindens drag.
Tradition och bygdesaga
nynnär än sin vådrädsått
om de släkten som här fostrats
under seklers skratt och gråt.

Nära jorden, nära himlen
släktled efter släktled gått
här och brutit mo och myrmark
och sin knappa äring fått;
valkiga och tunga händer
knäpptes här i lust och nöd,
när en helgdagsringning fridsamt
över bygd och tegar ljud.

Må den nya tidens mummel
morra från sitt fögderi,
bondens trygga håg ej sviktar,
än sin teg han plöjer fri;
och den sega kraft som danats
ifrån svedjebruk och vång
dunkar genom sunda pulsar
som en hoppets färdesång.